

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. D.**, zast. JUDr. Josefem Šnejdou, advokátem, se sídlem v Českých Budějovicích, Lannova 2, proti žalovanému: **Katastrální úřad v Havlíčkově Brodě**, se sídlem v Havlíčkově Brodě, Na Písku 1346, P. O. Box 14, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, odmítl návrh žalobce na obnovu řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 345/2000, které bylo zastaveno usnesením ze dne 27. 12. 2000, č. j. 10 Ca 345/2000 – 17, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci vedené pod sp. zn. 10 Ca 345/2000 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2000, kterým byl zamítnut návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí. Podle odůvodnění usnesení bylo řízení zastaveno proto, že žalobce v soudem stanovené lhůtě a ani ve lhůtě, kterou si sám určil, opravný prostředek nedoplnil. V odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí krajský soud uvedl, že obnova řízení je dle § 114 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí, a proto návrh žalobce odmítl.

Proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, podal žalobce dne 12. 11. 2004 odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, které bylo krajskému soudu postoupeno přípisem ze dne 21. 1. 2005, doručeným krajskému soudu dne 7. 2. 2005. V textu odvolání žalobce zdůraznil svůj špatný zdravotní stav, který mu dle jeho vyjádření bránil účastnit se soudního řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 345/2000. Dále namítal, že krajský soud v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí odkazuje na ustanovení soudního řádu

správního, přestože se jedná o občanskoprávní spor. Konstatoval, že se na jeho případ vztahují ustanovení občanského soudního řádu, dle kterého je žalobcem podaný návrh na obnovu řízení přípustný. Žalobce navrhoval, aby napadené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, bylo zrušeno a vráceno krajskému soudu k novému rozhodnutí.

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 15. 2. 2005, č. j. 10 Ca 178/2004 – 30, vyzval žalobce, aby se pro řízení o kasační stížnosti nechal zastoupit advokátem a doložil soudu tuto skutečnost předložením plné moci. V odůvodnění tohoto usnesení krajský soud uvedl, že podání označené jako odvolání je podle svého obsahu kasační stížností a v řízení o kasační stížnosti musí být žalobce (dále jen stěžovatel) zastoupen advokátem.

Prostřednictvím svého právního zástupce poté stěžovatel podal dne 28. 2. 2005 u Krajského soudu v Českých Budějovicích dovolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, které již dříve napadl odvoláním. Namítal především nedostatek pravomoci krajského soudu, který o věci rozhodoval v režimu správního soudnictví, přestože jde o řízení dle § 244 a následujících zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), což jednoznačně vyplývá z ustanovení § 249 odst. 2 téhož zákona. Současně poukázal na pochybení soudu, který rozhodoval podle soudního řádu správního a návrh na obnovu řízení odmítl z důvodů uvedených v § 114 s. ř. s., přestože obnova řízení je v této věci dle občanského soudního řádu přípustná.

Nejvyšší správní soud ve shodě s vyjádřeným názorem krajského soudu a v kontextu vyjádření stěžovatele ze dne 09.03.2005 považuje odvolání stěžovatele ze dne 12. 11. 2004 za kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 1. 11. 2004, což stěžovatel potvrdil svým podpisem, jak vyplývá z připojené doručenky.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o možnosti podat kasační stížnost, místu a lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného usnesení je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 1. 11. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 2. 11. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 15. 11. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 15. 11. 2004 byla kasační stížnost předána Krajskému soudu v Českých Budějovicích nebo Nejvyššímu správnímu soudu, nebo jednomu z těchto soudů zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána k doručení Vrchnímu soudu v Praze na poště S. 1, pod č. RX, dne 12. 11. 2004, tedy byla podána u nepříslušného soudu. Vrchní soud v Praze postoupil kasační stížnost krajskému soudu k vyřízení přípisem ze dne 21. 1. 2005, doručeným krajskému soudu dne 7. 2. 2005.

Nejvyšší správní soud v souladu se svou konstantní judikaturou konstatuje, že kasační stížnost podaná ve lhůtě uvedené v § 106 odst. 2 s. ř. s. u nepříslušného soudu, je kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepříslušný soud ještě ve lhůtě k podání kasační stížnosti tuto kasační stížnost odeslal (předal k poštovní přepravě) příslušnému krajskému soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 39/2003 – 37). Konkrétněji, kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu zasláná vrchnímu soudu je podána včas pouze tehdy, byla-li ve lhůtě k podání kasační stížnosti vrchním soudem odeslána (předána k poštovní přepravě) krajskému soudu, který napadený rozsudek vydal, nebo Nejvyššímu správnímu soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. 3 Ads 8/2003 – 17).

Vrchní soud v Praze však kasační stížnost stěžovatele ze dne 12. 11. 2004 postoupil Krajskému soudu v Českých Budějovicích až přípisem ze dne 21. 1. 2005, tj. po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž konec připadl na pondělí dne 15. 11. 2004.

Podání stěžovatele ze dne 25. 2. 2005, označené jako dovolání, považuje Nejvyšší správní soud za doplnění kasační stížnosti ze dne 12. 11. 2004. Na skutečnosti, že původní kasační stížnost byla podána opožděně, nemůže nic změnit ani později podané doplnění kasační stížnosti, označené jako dovolání.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel byl řádně poučen o opravném prostředku proti napadenému usnesení krajského soudu, kterým je kasační stížnost. Stěžovatelem tvrzený nedostatek pravomoci Krajského soudu v Českých Budějovicích, rozhodujícího ve správním soudnictví, nic nemění na skutečnosti, že dle § 102 s. ř. s. je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví kasační stížnost. V daném případě je zřejmé, že napadené usnesení krajského soudu je rozhodnutím ve správním soudnictví.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písmeno b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele, včetně nedostatku pravomoci krajského soudu rozhodujícího ve správním soudnictví. Přesto však Nejvyšší správní soud uvádí, že i kdyby se ztotožnil s názorem stěžovatele o tom, že Krajský soud v Českých Budějovicích nepostupoval správně, neboť věc měla být projednána podle části páté občanského soudního řádu a věcně a místně příslušný byl Krajský soud v Českých Budějovicích, oddělení občanskoprávní, nemění tato skutečnost nic na závěru, že nápravy tohoto stavu se mohl stěžovatel domoci pouze včas podanou kasační stížností. O takové kasační stížnosti by mohl Nejvyšší správní soud rozhodnout podle § 110 odst. 1 s. ř. s., podle něhož dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem zruší rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení; jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud.

V daném případě nelze argumentovat tím, že stěžovatel podává proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2004, č. j. 10 Ca 178/2004 – 16, vydaném ve větvi správního soudnictví dovolání, a tím že toto dovolání podává v zákonné lhůtě. Dovoláním je totiž možno podle § 236 o. s. ř. napadnout pouze pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu (pokud to zákon připouští); napadené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích však rozhodnutím odvolacího soudu není.

Za této procesní situace, kdy stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podání a o lhůtě jediného účinného opravného prostředku, což je kasační stížnost, nezbylo než stěžovatelovo podání pro jeho opožděnost odmítnout.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu